Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

mortuo aaron murmurat israheliticī popl̄ contra dm̄ & moy-
sen manna fastidiunt a serpentib̄ uulnerant̄. si q̄d illud sig-
nificat qd̄ morsus mortiferi serpentiū gratio & respecto
eneo serpente sanabant̄. nisi qd̄ tunc in typo saluatoris q̄
ferum antiquū serpentē in patibu-lo triumphāt diabol.
uenena supant̄. ita ut q̄uere gr̄ pressē q: imaginē filii
dī passionē q: ei conspexerit conseruetur. Hoc enī significāt
et uerba ipsius domini dicentis. sic exaltauit moyses ser-
pentē in deserto. sic oportet exaltari filiū hominis. ut omis
qui credit in eum non peat sed habeat uitā eternā. qd̄ uero
eneus serpens ipse qui in ligno suspensus est. q̄ppe metallis
ceteris ē durabilior sonet. & apte eneus serpens ipse qui in lig-
no suspensus ē. ut dominī & in serpente mortuus y ere signi-
fica-retur eternus. uidelicet ut & indicaret̄ mortuus phi-
lis mansuetē. & tam quasi ee eneus p dominitatē. Pulcre
aūt p̄ma mansio ē selmona. interpratur imaginūcula. q-
animar ū imago expressa ē saluatoris p serpentē eneum
qui in ligno pependit. Pulcre etiā y sicūdafinon interp̄-
tatur os quia postea q̄. passionē filii dī cognoscim̄ qd̄ cord̄
credim̄ ore pnuntiam̄ legentes illud apli. corde creditur̄
ad iusticiā. ore aūt confessio fit ad salutē. Tricesima vii.
mansio in obot. que uertit̄ in magos siue in phitones. inde
monstrat̄ quia post imaginē dī que in cordis ratione mon-
strat̄. & confessionē ficti que ore pfertur consurgunt ser-
pentes y artes malefice ad bella nos puocāt si nos custodia
circūdantes cor nr̄m obturam̄ aures nr̄as ne audiamus